

Za jasno hotenje je treba jasnih glav, jasnih smotrov, pametnega uka, samozvesti in interesa za delo.

Ni treba spominjati dneva dogme, obljub in groženj. Novo pokolenje se mora vdajati vodstvu nayne svobodne volje.

V njeni sili leži mir duše, mir in radost pokolenja. Med močnimi ni boj, zato zmaga ni, in zmaga je v devetdesetih slučajih podobna ropu.

Ali nismo netili, Čehi (in Slovenci še bolj!) s svojo mehkostjo roparskih želj drugih, pri katerih zamanj prosimo za pravico slabših?

Nova vzgoja se ne bo ponašala z množino pravil.

Veda ima malo pravi in npravnost še manj.

Temelj vzgoji bo znanstveno-npravna naobrazba.

In metoda?

Edina: samodelavnost, produktivno delo, neprestano opazovanje prirode, v kateri leži vse; zakoni, delo, npravnost, harmonija.

Pripravljajmo pot!

Medtem pa izkušajmo sami na sebi novega človeka in njegove pogoje: novo vzgojo in nove metode.

Učimo se biti silni in samozavestni!

Iz naše organizacije.

Kranjsko.

Občni zbor Ljubljanskega učiteljskega društva, dne 21. svečana t. l. Predsednik tovariš Jakob Dimnik. Slavni občni zbor! V zmislu § 23. društvenih pravil konstatujem sklepčnost današnjega zborovanja. Stejem si v dolžnost, da vas pri tej priliki vse prav toplo pozdravljam. S tem, da se oklepate svojega društva in udeležujete njega zborovanj, kažete, da se zavedate svojega stanu. V društvu je moč, in te moči smo potrebni posebno dandanes, ko se moramo z vsem naporom potezati za svoje pravice in za košček trdo zasluženega kruha. Čim bolj se bomo pa združevali, tem večja bo naša moč, a tem slabša moč naših nasprotnikov. Žal, da naši tovariši in tovarišice tega ne upoštevajo ter rajši hodijo osamljeni ter od strani gledajo svoje tovariše, ki se pehajo in trudijo za interese učiteljskega stanu. In vendar je učiteljska organizacija poleg našega vrlega glasila »Učit. Tov.« najboljša naše zavetje v dneh potreb in nesreč! In tisti tovariši in tovarišice, ki stoje izven naše organizacije ter ne podpirajo našega stanovskega glasila, ostanejo tudi v dneh potreb in nesreč osamljeni in nikogar ne bo, ki bi jih branil in se potezal za njih pravice. Zato pa izražam ob tej priliki gorečo željo, da bi vbodoče ne bilo med nami nobenega učitelja in nobene učiteljice, ki bi ne bil član Ljubljanskega učiteljskega društva in ne naročnik »Učit. Tov.«

Izmed 88 ljubljanskih učiteljev in učiteljic je naročenih na »Učit. Tov.« 41, nenaročenih pa 47! Ti dve številki ne pričata o naši stanovski zavednosti. Nenaročnikov je na I. m. šoli 1, na II. m. šoli 2, na III. m. šoli 1, na dekliški slovenski osemrazrednici 20, na nemški deški šoli 3, na nemški dekliški šoli 13, v gluhonemnici 4, na vadnici 2 in na Barju 1. Naročnikov na »Učit. Tov.« je pa na I. m. šoli 10, na II. m. šoli 11, na III. m. šoli 5, na slovenski dekliški osemrazrednici 4, in sicer tovarišice: Marout, Zupan, Kobau in Vajdič, na nemški deški šoli 2, na nemški dekliški šoli 3, in sicer tovarišice: Konschegg, Golf in Naglas,* na gluhonemnici 1, v prisilni delavnici 1, pri Salezijancih 1, na vadnici 2 in na Barju 1. Na »Popotnika« so razen nemške deške šole naročene vse mestne šole. Upajmo pa, da bo v tem oziru poročilo ob letu osoret ugodnejše, Bog daj! (Dobro!)

*) Na »Zvonček« sta naročeni na vsem Slovenskem le dve učiteljici. Uredn.

V imenu obolelega tajnika je poročal predsednik tako-le:

Lanski občni zbor je bil dne 23. sušca 1905. V odbor so bili izvoljeni: tovariš J. Dimnik, predsednik; tovarišica Minka Maroutova, podpredsednica; tovariš Karel Wider, tajnik; tovarišica Olga Kobau, blagajničarka; tovariš Vendelin Sadar, knjižničar; tovariš Karel Javoršek, pevodja, in tovariš Jakob Furlan, odbornik. Odbor je imel med letom tri seje, pri katerih se je posvetoval o društvenih zadevah; manj važne stvari so se pa reševale potom okrožnic. Društvo je priredilo tekom leta dva izleta, in sicer dne 11. maja na Vevče ter si pri tej priliki ogledalo tamošnjo papirnico. Tega izleta se je udeležilo nad 60 učiteljev in učiteljic. Drugi izlet je bil pa dne 25. maja k Alešu, ki se pa zaradi skrajno neugodnega vremena ni tako obnesel kakor prvi. Dne 2. septembra 1905 je umrl član našega društva g. Maks Josin. (Prisotni vstanejo.) Maks Josin je bil vzoren tovariš, zvest pristaš našega društva in reden podpornik učiteljskih listov, zato: Blag mu spomin! Ljubljansko učiteljsko društvo je izrazilo po predsedniku pokojnikovi vdovi sožalje ter položilo na njegovo krsto krasen venec z napisom: »Ljubljansko učiteljsko — vzornemu tovarišu!« Našo »Zavezo« sta pri njeni glavni skupščini v Pulju zastopala delegata Karel Javoršek in Vendelin Sadar. Dne 5. vinotoka smo imeli mnogobrojno obiskani izredni občni zbor. Pri tej priliki so poročali ljubljanski delegatje o IV. deželni učiteljski skupščini, katerim se je na podstavi tega poročila izrekla zaupnica.

Odbor je tudi deloval za splošno regulacijo učiteljskih plač. V ta namen je bila pri gosp. županu Hribarju kot ljubljanskem poslancu posebna deputacija, obstoječa iz društvenega predsednika, podpredsednice in tajnika. Deputacija je prosila za zvišanje stanarin in povišanje plač vsemu ljubljanskemu učiteljsstvu, t. j. enake plače učiteljem in učiteljicam. Kakor znano, si je g. deželni poslanec Hribar prizadeval v deželnem zboru, da bi se ustreglo tej želji, a ni se mu posrečilo tega dognati. Za enake plače vsemu učiteljsstvu je prosila tudi deputacija »Slovenskega deželnega učiteljskega društva«, obstoječa iz predsednika, tajnika in blagajnika, pri g. deželnem predsedniku T. Schwarzu. Tudi prošnja Slov. dež. učit. društva na deželni zbor se je glasila za enako plačo vsemu učiteljsstvu. V obeh deputacijah so bili ljubljanski oženjeni učitelji in tudi prošnja na deželni zbor so sestavili in izročili g. dež. poslancu Ivanu Hribarju ljubljanski oženjeni učitelji. Zato se ne moremo prečuditi netaktnosti predsednice »Društva slovenskih učiteljic«, gđc. Katarine Drolove, ki je na shodu dne 29. grudnia 1905, očitala ljubljanskim učiteljem nekolegijalnost, rekši: »Med onimi pa, ki ne privoščijo priboljška vsem, torej tudi tovarišicam ne, ki so privedli naše poslance do tega, da so glasovali za draginjsko doklado samo oženjencem, so tudi ljubljanski oženjeni učitelji.« Kolikor besedi toliko lažil! In ta grda neresnica se je izrekla en dan po shodu »Slov. dež. učit. društva«, ki so ga sklicali zopet slučajno ljubljanski oženjeni učitelji in na katerem se je po govoru tovariša Gangla sprejela enoglasno resolucija za enake plače učiteljem in učiteljicam, samcem in oženjencem! Kdo je torej nekolegijalen?! Enako nekolegijalno je govorila in hujskala učiteljice proti učiteljem gđc. Urša Zupančičeva, ki je rekla med drugim: »... še bolj pa pogrešamo medsebojnega odkritosrčnega prijateljstva. Tega bi morale iskati v prvi vrsti med tovarišisotrpini, a imamo za to prežalostne izkušnje, ker so nam učitelji nasprotni, če ne javno, pa za hrbtom.« To so zopet gola sumničenja, ki ne bodo donale takim koleginjam, ki na tak neosnovan način nastopajo proti svojim tovarišem, koristi. Isti dan in na istem shodu je govorila zoper učitelje tudi gđc. Janja Miklavčičeva! Na tem shodu se je tudi agitiralo med učiteljicami, da naj ob novem letu vračajo stanovske liste. In to so nekatere tudi res storile, kar je obžalovanja vredno. Kdor neče biti z nami, je zoper nas in kdor vrača stanovske liste, je stanovsko nezaveden. Družite se z nami, oklepajte se naše organizacije, udeležujte se učiteljskih zborovanj in podpirajte duševno in gmotno stanovske liste in verjemite nam, da bo bolje za nas in za vas, kakor pa,

če hodite same zase. Z veseljem pa konstatujemo, da je mnogo učiteljic zavednih in kolegijalnih, ki hodijo z moškim učiteljstvom v vseh bojih, sodelujejo pri učiteljski organizaciji in podpirajo stanovske liste. Vsa čast tem zavednim učiteljicam, in prepričane naj bodo, da bomo učitelji hodili z njimi vedno z roko v roki, če pojde za njih pravice. Naša društva in naša stanovska glasila jih bodo vedno branila, prezirala pa in če bo treba javno nastopala proti tistim učiteljicam, ki bi ruvale zoper našo organizacijo in ne podpirale stanovskih listov ali še celo ruvale zoper nje! Clara pacta, boni amici! (Odobranje.)

Blagajniško poročilo. Preostanek lanskega leta znaša 52 K 87 h. Letos je bilo dohodkov 109 K 50 h, stroškov pa 93 K 48 h; v blagajni preostaja 68 K 89 h. Od te vsote je naloženih v ljubljanski mestni hranilnici 30 K, v hranilnici in posojilnici Učit. konvikta 25 K in v ročni blagajni je pa 13 K 89 h, kar znaša skupaj 68 K 89 h.

Društvo ima 48 članov, in sicer 30 učiteljev in 18 učiteljic; ostali ljubljanski učitelji in učiteljice stoje pa izven učiteljske organizacije ter hodijo osamljeni svojo pot, kar je v današnjih dneh vredno obžalovanja in pomilovanja!

Volitev odbora. V odbor so bili izvoljeni zopet stari odborniki, in sicer z istimi funkcijami kakor lansko leto; pregledovalcem računov sta bila pa izbrana tovariša Ivan Bernot in Josip Pavčič.

Slučajnosti. K tej točki se oglasi k besedi Luka Jelenc, ki utemeljuje svoje postopanje glede 25% draginjskih doklad tako-le:

Veseli me, da se mi ponudi prilika, da pojasnim zadevo, ki je povzročila toliko razburjenosti in neopravičenega sumničenja med kranjskimi učitelji samci in še več med kranjskimi učiteljicami. V mislih imam namreč regulacijo učiteljskih plač, oz. boj za draginjske doklade v zadnjem zasedanju deželnega zbora kranjskega.

Navzoč pri zborovanju učiteljskega društva za šolski okraj ljubljanska okolica so me že pozvali, da naj se izjavim, je li res, kar se trdi, da je ljubljansko učiteljsko društvo in tudi jaz zakrivil, da niso dobili draginjskih doklad vsi učitelji in učiteljice. Ker nisem član imenovanega društva, sem izjavil, da pojasnim vso zadevo, kolikor je meni znana, pri občnem zboru »Dežel. slov. učiteljskega društva«. Tu se je stvar pojasnila tako jasno, da se mi ni videlo potrebno, poseči v debato, ker sem bil popolnoma prepričan, da so se s soglasno sprejeto resolucijo pomirili duhovi in prišle do prepričanja tudi učiteljice, da učitelji niso zakrivil, ker one niso dobile draginjskih doklad. A motil sem se, motil prav temeljito.

Kako je postopalo učiteljstvo, naj povem nakratko. Kakor že več let zaporedoma, je vložilo tudi pred zadnjim zasedanjem deželnega zbora »Dežel. slov. učiteljsko društvo« prošnjo za izboljšanje našega gmotnega stanja. V tej prošnji se je poudarjalo v posebnem odstavku: **Učiteljice naj imajo isto plačo, kakor učitelji.** Za to so mi priča člani odbora, posebno pa tajnik, tovariš Furlan, ki je pisal prošnjo. (Tov. J. Furlan: Res je!)

Ko se je sešel deželni zbor, je vložil deželni poslanec g. Iv. Hribar nujni predlog, naj se izvoli poseben šolski odsek, ki naj še v tem zasedanju stavi primerne predloge glede regulacije učiteljskih plač. To se je zgodilo. Pa že pri utemeljevanju tega predloga so se čuli glasovi, da v tem zasedanju ni mogoče stalno regulirati učiteljskih plač, ker je treba v prvi vrsti skrbeti za pokritje, česar pa večina ni storila, ker je bila preverjena, da bo obstrukcija divjala še dalje. Če bi deželni zbor izdelal še tako lep zakonski načrt, ne dobi sankcije, če ni preskrbljeno obenem za pokritje. (Tov. Dimnik: Tako je bilo na Goriškem in v Bukovini.) O tem je bilo prepričano tudi učiteljstvo, in zadovoljilo bi se bilo, da dobimo vsi vsaj draginjsko doklado 25% temeljne plače. Večina deželnega zbora je hotela to tudi storiti, a zdaj je posegla vmes klerikalna stranka. Vnel se je hud boj v šolskem odseku. Narodnonapredna stranka in poslanci veleposestva so hoteli dovoliti draginjsko doklado vsemu učiteljstvu, klerikalci pa samo oženjenim učiteljem. Sprejet je bil predlog večine. A sedaj vstanejo klerikalni člani šolskega

odseka, izjavijo, da bodo obstruirali sklep, da ga ne puste pred plenum in zapuste posvetovalnico. Da ne pade v vodo vsa stvar, je začela prijenjavati narodno napredna stranka. Začno se pogajanja; zedinijo se, da se snide še enkrat šolski odsek. Tik pred odločilno sejo pokliče poslanec g. Iv. Hribar k sebi mojo malenkost ter me vpraša: »Kakšno je vaše mnenje in mnenje drugega učiteljstva glede draginjskih doklad?« Jaz odgovorim: »Pravično je, da dobe draginjsko doklado vsi učitelji in vse učiteljice, ker smo jo potrebni vsi. To je moje mnenje in mnenje učiteljstva, s katerim pridem v dotiko.« Poslanec g. Iv. Hribar: »Če pa to ni mogoče doseči?« Jaz odgovorim: »Če. Vam tega ni mogoče doseči, rešite to, kar je rešiti mogoče.«

Zdaj pa vprašam: Ali bi bil mogel kdo v takem slučaju drugače govoriti? Ali bi bi mogel reči: Oženjeni učitelji — družinski očetje — odklanjajo draginjsko doklado, ako je ne dobe vsi učitelji in vse učiteljice. Ali bi ne bilo zavladalo med družinskimi očetmi silno in opravičeno ogorčenje nad onim, ki bi si drznil nasvetovati kaj takega? Ali bi ne bil vnebovpijoč greh, vreči iz učiteljskih družin nad 107.000 kron? Sodi naj javnost, sem li mogel, vprašan za mnenje, odgovoriti drugače? Pritrditi mi mora vsakdo, tudi gospodične Drol, Zupančič in Miklavčič. In vendar sem moral slišati čestokrat, da sem postopal egoistično in nekolegijalno.

Vse to, kar sem povedal zdaj, je bilo že znano na občnem zboru »Dežel. slovenskega učiteljskega društva« dne 29. decembra l. l. Znano je bilo to tudi učiteljicam, ki so se bile udeležile v mnogobrojnem številu tega zborovanja. Toda kaj se zgodi? Takoj drugi dan po občnem zboru v »Narodnem domu« je zborovalo v šentjakobski šoli »Društvo slovenskih učiteljic«. Odkrito povem, da se še nisem udeležil učiteljskega zborovanja, kjer bi se bilo toliko sumničilo in vedoma zavijalo resnico, kakor tu. Glavne govornice so se menda izkušale, katera bo natrosila več neresnice mnogoštevilnim zvestim poslušalkam. Očitale so nam učiteljem zahrbtno postopanje, videle so v nas prave zarotnike, ki skrivaj sklicujemo zborovanja, da se posvetujemo, kako bi pregovorili poslance, da bi ne dali učiteljicam draginjskih doklad. K sklepu pa so izjavile, da se hočejo osamosvojiti in stati na lastnih nogah. Dobro! Mi učitelji vzamemo to na znanje. Ne vem pa, če si bodo odslej lažje izboljšale svoj gmotni položaj, ko ne bodo več stale v naših vrstah in bodo hodile lastna pota. Jaz jako dvomim o tem, vsaj za svojo osebo. En uspeh so pa le dosegle gospodične govornice. Nahujskale so še tisto malo številce naročnic na naša glasila, da jih je večina vrnila z novim letom.

Ne stavim nobenega predloga, izrazim le svoje pomilovanje in obžalovanje, da se je to zgodilo.

K sklepu opozarjam gospodične učiteljice, kje naj iščejo onih, ki jim niso privoščili draginjskih doklad. To so klerikalni poslanci. Deputaciji, ki so jo bile poslale k dr. Šusteršiču, je ta slovesno zagotavljal, da se hoče on in njegova stranka vedno potegovati za koristi učiteljic; a ni ji natočil čistega vina. Povedati bi jim moral, da klerikalni poslanci — kmetje nočejo o učiteljicah ničesar vedeti, in da so bile ravno učiteljice glavni vzrok, da ni dobilo vse učiteljstvo draginjskih doklad, ker bi potem pri stalni regulaciji plač več ne moglo iti pod 25%. To nameravajo z učiteljicami storiti klerikalci, četudi jih je mnogo pod njihovim okriljem. (Odobranje.) (Dalje.)

»Pedagoško društvo v Krškem« je zborovalo dne 22. febr. t. l. v risarski dvorani meščanske šole v Krškem. Zbora se je udeležilo blizu 40 članov; od najoddaljenejših krajev so prihiteli društveniki vzlic sila slabemu vremenu ter tako zopet pokazali svojo požrtvovalnost za stanovske interese. Izmed društvenih zadev, ki so se razpravljale, omenim le to, da je društveni odbor izrekel soglasno zahvalo bivšemu predsedniku, g. nadzorniku L. Stiasnemu, za njegove zasluge za društvo, in pa da se je sklenilo, naj se društvena pravila ne izpremenijo, kakor se je svoj čas nasvetovalo, ker so v svojem bistvu ista kot pravila drugih okrajnih učiteljskih društev. Predsednik g. Josip Brinar je nato podaval »O novih potih v jezikovnem pouku«. Opozarjal je v svojem govoru na najnovejša stremjenja, kakor na teženje, da bi se

razne panoge jezikovnega pouka združile v nerazkosano celoto, zbuja je zanimanje za Kernovo metodo ter navajal dela za temeljito proučevanje teh vprašanj. A nekaj čisto novega je bila njegova razprava o reklih ali frazah in o njih uporabi v ljudski šoli. Označil je postanek slik v narodni govorici ter opozarjal na njih globoki smisel. Koliko zgodovine, kulturnega razvoja, šegavosti, pretiranosti i. dr. odseva iz slik v govorici, o tem je navedel podavatelj obilico zgledov. Naposled je še dodal nekaj metodiških migljajev, kako naj učitelj zbujajo zanimanje za slikovitost jezika ter kako se naj učenci okoriščajo s snovjo, nabrano v jezikovnih »slovarčkih«. »O umetniški vzgoji« je podaval g. K. Humek ter pri tem posebno opozarjal na nedostatek v naših šolah, da se vse preveč goji znanosti, a umetnost, od katere človek nima materialne koristi, pa se zanemarija. S kredo v roki je pokazal društvnikom, kako se more vzbuditi s preprosto povestco zanimanje, da mrtve stvari takorekoč ožive pred učenci.

G. predsednik je dodatno k temeljiti razpravi podavateljevi še opozoril, kako se mora tudi pri jezikovnem pouku učitelj varovati, da ne razprši umetniškega vpliva literarnih umotvorov; a naposled se je še vnel razgovor o »ilustriranju« pri obravnavi berilnih sestavkov. Govorec »O plačah meščanskih učiteljev na Kranjskem« je podavatelj, g. L. Stiasny, naglašal, da se dozda še ni nobeno učiteljsko društvo na Kranjskem zavzelo specijalno za meščanske učitelje, a naše društvo je v prvi vrsti poklicano za tako inicijativo. Opirajoč se na obširno utemeljevanje, podprto z mnogobrojnimi statističnimi podatki, je naposled stavil naslednje tri predloge, ki so bili soglasno sprejeti: 1. Deželni šolski svet naj primerno zviša plače in starostne doklade meščanskih učiteljev na Kranjskem, naj ustanovi dve kategoriji plač ter poskrbi tudi za stanarino. 2. Normalno-šolski zaklad naj prevzame tudi plačevanje učiteljev na meščanskih šolah. 3. Deželnemu šolskemu svetu se priporoča prireditev tečaja za učitelje, ki hočejo napraviti izpit za meščanske šole.

Društveni odbor je sklenil v zadnji seji, da bodi stalna točka dnevnega reda vsakega zborovanja »Razgovor o najnovejših pojavih na pedagoškem polju.« Pri tej točki je g. predsednik J. Brinar očrtal glavno vsebino sicer ne nove, a še premalo poznane knjige »R. Hildebrand: Vom deutschen Sprachunterricht in der Schule u. von deutscher Erziehung u. Bildung überhaupt,« ter je tudi v glavnih potezah označil g. Majcnovo »Metodiko zemljepisnega pouka«. G. K. Humek pa je seznanil društvnike z najnovejšimi risarskimi deli, kakor »Schneider: Der Zeichenunterricht in seiner Neugestaltung«, »Kuhlstrunk: Entwurf eines Lehrplanes an österr. Volksschulen«, Lukas-Ulmann: Elementares Zeichnen«, Leibrock in Schmidtovo delo (za nadaljnje študije učitelju), »A. Andel: Der moderne Zeichenunterricht«, »Jahrbuch für den Zeichen- u. Kunstunterricht«; Andreasova šaljiva »Buschiada« pa je bila še za nameček. V veliki dvorani Ženerjeve gostilnice so se po zborovanju zbrali vsi društvniki k skupnemu obedu, kjer se je izpregovorila še marsikatera beseda ter se je razvila prijateljska zabava.

Štajersko.

Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj je imelo svoje redno zborovanje dne 2. februarja t. l. v Celju pri obilni udeležbi. Otvarjajoč zborovanje pozdravi tov. predsednik v iskrenih besedah navzoče tovariše ter dolgoletnega podpornega člana g. Rebeka iz Celja, ki kot navdušen Slovenec kaže zanimanje za ves pokret v našem narodu. — Nadaljujoč svoj govor opozori tov. predsednik navzoče še na imenovanje tov. Schmoranzerja za okrajnega šolskega nadzornika, kateremu v imenu vseh tovarišev iskreno čestita. Z njim izgubimo, kakor je poudarjal predsednik, izbornega tovariša, a naše društvo plemenitega člana, zakaj vedno je bil miren, delaven in zanesljiv član našemu društvu. Predsednik ga prosi, naj ohrani društvo v dobrem spominu in naj še pride večkrat v našo sredino. — Pred koncem zborovanja se tov. Schmoranzere najtopljeje zahvali predsedniku in tovarišem za iskreni čestitki z zagotovilom, da ne preneha biti član našemu društvu — ne samo če pride v Maribor,

ampak če bi ga tudi usoda zanesla kam drugam, zakaj to društvo mu je postalo vrlo simpatično.

Pregledovalci računov so našli vse v redu, na kar se je dal staremu tov. blagajniku absolutorij. Pregledovalec računov tov. Čulek je dal na novo izvoljeni blagajničarki več upoštevanja vrednih nasvetov. — Tov. predsednik opozarja navzoče na letnino »Učiteljskemu konviktu«, člane »Jubilejske samopomoči« pa, da vpošljejo običajni prispevek. — Risarski kurz se bo nadaljeval, ker je tov. Schmoranzere preskrbel že za naslednika. (Najbrže bo pa po možnosti sam tov. Schmoranzere še nadalje vodil pouk v risarskem kurzu.) — Ker je »Zvezna tiskarna« v Celju nameravala opustiti tiskanje samoslovenskih obrazcev za pobotnice, a je pozneje sklenila, jih nadalje imeti v svoji založbi, zato se vsi zavedni tovariši opozarjajo, da kupujejo le slovenske obrazce za pobotnice. — Predlagalo se je tudi, naj si društvo namesto pred leti izgubljene knjige za vpisovanje zapisnikov nabavi novo, v katero se naj vpiše za to sestavljena zgodovina našega društva od njega obstanka do danes. Tovariša Fr. Brinar in R. Wudler se poverita, da sestavita do prihodnjega zborovanja nekaj pregled o zgodovini našega društva.

Po predavanju g. prof. J. Kožuha o štožčevi projekciji se določi prihodnje zborovanje na 19. marca. Do takrat bodo tudi, mislim, vsi redki obiskovalci naših zborovanj prespali zimsko spanje in gorko pomladno solnce jih bo ta dan privedlo na romarsko pot v Celje — k našemu zborovanju. Po zborovanju smo se sešli vsi tovariši v »Narodnem domu«, kjer se je slavila odhodnica tovariša Schmoranzerja. V veselem tovariškem krogu je hitro minil čas in prekmalu je napočil trenutek, ko smo predragemu tovarišu stisnili roke v slovo, iskreno želeč, naj še večkrat prihiti k nam.

Književnost in umetnost.

Tovariš Emil Adamič, ki si je s svojimi skladbami pridobil že odlično mesto med našimi skladatelji, je napisal novo delo »Vojaške narodne pesmi« za sopran, alt, moški zbor in orkester. Efektne skladbe bodo prvokrat izvajali še ta mesec v Idriji pri koncertu, ki ga priredi tamkajšnja realna v korist dijaškemu podpornemu društvu.

„Zvonček“. Štev. 3. tega prelepega mladinskega lista ima tole bogato vsebino: 1. Pomladi v pozdrav. Borisov. Pesmi. 2. Mraz. Sokolov. Pesem. 3. Misli potujejo. Fran. Žgur. Pesem. 4. Mladi ribič. Žirov. Povest. 5. Bolnica. E. Gangl. Povest s podobo. 6. Polrazvita roža. Bogomila. Pesem. 7. Bela Ljubljana. Lad. Ogorek. Popis z 8 podobami. 8. Prebrisana Belčičevka. Juraj Pangrac. Povest. 9. Kos in trnjolica. Mihael Levstik. Basen. 10. Ptice se uče peti. Leon Poljak. Pesem s podobo v barvotisku. 11. Odplaval je ž njim... Andrej Rapč. Spominska črtica. 12. Kaznovana sirovost. Mihael Levstik. Povest. 13. Pouk in zabava. Zastavica v podobah. Fr. Rojec. — Stroj za pečenje pisem. — Hiša z 49 nadstropji. — Največji gozdi. — Število zvezd. — Le karne na Ruskem. — Štiristoletna želva. — Največ kožuho vine. — Devetkrat novo mesto. — Ruske gosi. — Svetovni pridelek pšenice. — Čaj kitajskega cesarja. — Velikan. — Rešitev besedne naloge v drugi številki.

Vestnik.

Zagovornica učiteljstva je »Laibacher Schulzeitung«. V februarjevi številki prinaša notico o draginjski dokladi kranjskega učiteljstva. Ta notica je tako izborna, da moramo seznaniti z njo tudi svoje čitatelje. Toda nje klasičnost se spozna le iz originala, ki si ga naj kranjsko učiteljstvo prijazno vtisne v spomin. Allerhand Gerüchte sind über sie (draginjsko doklado) im Umlaufe; wahr ist, daß sie demnächst in klingender Münze ans Tageslicht kommt. (Koliko poezije za ubogih 25%!) Wer ist schuld an der Verschleppung? (Sedaj poslušajte!) Darf man's sagen! Die Lehrer